అవతారిక.

శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుండును శ్రీశేషాద్రినాథుండును నగు శ్రీవెంకటరమణ పదారవింద ధ్యానాధీనమానసుండగు శ్రీమన్ లింగము వేంకటరాయ మంత్రిచే రచియింపంబడిన శ్రీవెంకటరమణశతకమందలి లేఖక ప్రమాదజనితదోషంబులు లేకుండునటుల పరిష్కరింపంబడియె.

కం॥ తప్పులు గల్గిన శ్రీపతి । కప్పంబై
వచ్చు మాటకవిబుధజనముల్ । ఒప్పుగ చే
కొనదగునని । యొప్పిదముగ విన్నవింతు
నుబతపుఘణితిన్ ॥

కం॥ పాలున్నీళ్లులుగలసిన । మేలుగరా
యంచ రెంటి భజించియు దా । పాలును
గ్రోలు తెఱంగున । మేలుగ కవివరులు దీని
మెచ్చనుతింతుర్ ॥

VIZAGAPATAM
Printed by
V. Bhavanishankarasastry.
ARSHA PRESS. 1878.

శ్రీ వేంకటరమణాయ నమః.

కందాష్టోత్తరశతకము.

కం॥ శ్రీశేషాచలవాసా। నీశేషలోనర్చ్యువారి ని
రతముం బ్రోవక। కోశలమతివంటిభ్యాతయుని। వేడుం
డవైనన్నుగాత్రు వేంకటరమణా॥ ౧.

సేమంబానంగుచుభక్తుల। నీమంబునఁ బ్రోతువను
చుని న్నేమదిలోఁ। గామించిగొల్తురటని। న్నేవ్వామను
తించినాడ వేంకట॥ ౨.

విధిచదువులుమ్రుబ్బలిం। బుధిఁజొచ్చినమీనమ
గుచుఁబొందుగదనుజు౯। వధియించియుఁబ్రోచదు
వులు। విధికిచ్చితివౌరమరల వేంకట॥ ౩.

అమరాసురులమృతముకై। విమలపయోరాశిఁద
రువవెనకమఠమువై। యమరులకునమృతమిడితుర। వి
మతులనూడించితౌర వేంకట॥ ౪.

కనకాక్షుఁడేచిజగములు। వనటొందఁగఁజేయఁగా
నివధియించుటకే। వనమమువెసెదవదివే। బ్రీనభూ
లకిటిరూపనీకు వేంకట॥ ౫.

ధీరుఁడగు హేమకశిపుం । దారయను సుతుగానిఁ బె
ట్టనటనరహరివై । భీరమున దనుజుఁ జీలిచి । వీరత్వము
జూపితౌర వేంకట ॥ ౬.

ఇలమూఁడడుగులు దానము । బలిదైత్యునివలనఁ గో
నుచు బలియుఁడవైనీ । బలశిరమంబుఁ జూపితి । విలస
న్మణిమకుటధరణ వేంకట ॥ ౭.

వసుధాధిపాధములవె । క్ష్మాసముగు భారమున శవ
నిగంధగఖురిని । వసుబలధాగ్రజుఁడవై । వెసన్నృప
తులఁద్రుంచితౌర వేంకట ॥ ౮.

దశరథరాముఁడవైయా । దశముఖుఁ బరిమార్చి ము
నులదయ నేలుచునీ । యశమెల్లదిశలు నిండగ । విశద
మతిఁ వెలసితౌర వేంకట ॥ ౯.

బలరాముఁడవై దనుజుల । బలమెల్ల నుసీరు జేసిప్రా
జ్ఞత మీరన్ । ఇల నేలియావత్పుండన వెలసితివఁట దేవ
దేవ వేంకట ॥ ౧౦.

బుద్ధావతారమున నుబ్రి । బుద్ధుండన వినుతికె
క్కి పురుషోత్తముడవౌ । దిద్ధాత్ములకారికలను । వృ
ద్ధిఁ బొందింతువెవుడు వేంకట ॥ ౧౧.

ఖలులన్ కరవాలంబున । విలయంబొనరించి ధాత్రి
వేలను నీతున్ । బలశౌర్యతేజములతో । వెలసెదవటన
న్నా గాల్కి వేంకట ॥ ౧౨.

దశవిధరూపములఁ నహా । ర్నిశము నుధ్యానముఁ నఁడ

లఁ బినీద గురుహితుఁడ । దశదిశలఁ నుతి చేయుచు । బిశ
దయుగాఁ గొల్తు నేను వేంకట॥ ౧౩.

భావమునఁ దలఁచి పలుమరు । శ్రీ ఖ్యమనుచు నిన్ను
నేఁడఁ గొలుతు నెమ్మదిన్ । శ్రీవరబ్రోచితవఁటవిరి వీవ
నశే సేవఁ జేతు వెంకట॥ ౧౪.

శేషగిరి ధాముఁడవనుచు । భాషాపతికైనఁ గాని భళి
నకు నైనన్ । శేషపతికైన నీదగు । వేషంబులు బాగ
డఁదరము వెంకట ॥ ౧౫.

కలియుగమునందు శేషా । చలపతియే దేవుఁడనుచు
జగమెల్లనునిన్ । కులదైవముగా నమ్మిరి । విలసత్కా
రియవిమథన వెంకట ॥ ౧౬.

నీకొఱకుఁ దుముజ్జగముల । నాకులతన్ బెట్టఁబో
వ వాపగిదనినన్ । జేకొని దుష్కృతమెంచక । వీకన్
ననుగాచు కరుణ వెంకట ॥ ౧౭.

వాటముగు చెంచుగరితను । నీటుగఁ జేపట్టి మిగుల
నైయ్యము తోడన్ । గూటమి దేలుచు మనునీ । వీట
నుముద మొందలేదె వెంకట ॥ ౧౮.

పతితపావనుఁడను గౌరవము । సతతశీలధ్యాయుఁడనీదు
చరణము సొంచన్ । నతిగ్రామినిన్ సంతసించుచు । వెత
లన్ బాయఁగలేదె వెంకట ॥ ౧౯.

కరివర్గ ఘుండు మకరిచే । గరిచాడి గతిన్ వేసేగఁ గా
భుటఁగున్ । హరి హరి గ్నా మము కేడఁగ । వరదా...

త్రోవఁజేరరా వెంకట ॥ ౨౦.

యాదవకులపావనహ్నా! మోహనమురళీగానము
నుచు ముఖసాన్నిధ్యం। గానతత్వభిజ్ఞాన్వయ! దే
వరదేవదేవ వెంకట ॥ ౨౧.

కపురకపుటాకరము తెలమిని । నిపుణత నసుదినము
నుఁ గనగనిత్యశ్రీశ! స్ఫటికములబో)వ వెవమునమున। వి
పులయశోభవయములను వెంకట ॥ ౨౨.

శ్రీరమణీవరవినుత! వారిజములుగోల్చి నానవారు
లునిరులన్! గోరగదికృతులనుగా। వీరలఁజేసితివిగద
ర వెంకట ॥ ౨౩.

కరుణాఘనుండవనీవిశ్రాంత । కామరుండైనీదరక
రాగోవినఁడగుదుర । క్రమముమెప్పసృష్టిఁజేయఁగ।
విమలముగా వెలసెజగము వెంకట ॥ ౨౪.

అకటాఏకటమూలాడెరి! సకుటిలులకు నిరులా
సంగి సాధుజనులకూ । నరకయుపురునినులుగా। విక
టముతింజేయఁదగదె వెంకట ॥ ౨౫.

సాధులకవక్రతిఁజేయుచు। బాధలనొందించు ఖ
లులఖంగపరిచియూ । సాధులరక్షింపనని। ఏమల
పాటిలుగాదె వెంకట ॥ ౨౬.

అవివేకులు పూజ్యులుగా । సువివేకుల సాధు తా
చుతరివారిలోఁబా)! ఖవమొప్పఁగొలుపఁజేసితి। వి
వివేకమునెంచవలదె వెంకట ॥ ౨౭.

త్రివిభులగంగాతోయము । లవగాహనసేయ
వారలతిపుణ్యులనగ । నవిధినిగొల్చినవారల। విబుధ
గణులనుంచేదగున వెంకట ॥ ౨౮.

సంకటపడుసజ్జనులకు । శంకరుఁడనినన్నా సా
ధుజనములు పొగడన్ । పంకజభవ భవరోగులు।
వేంకటవరుఁడనుచిపిరి వెంకట ॥ ౨౯

ఁ ఖంబులులోకేశులు । లోకాలోకాధినాథులు
నునీదయచే। శ్రీకటిబలులయ్యేని। నేకదగతివార
లకును వెంకట ॥ ౩౦.

గిరులేదుసంగక్రియ । నరుడుగ కడగిరిని
వెలసి యాత్రం కోర్కుల్ । యారమరసేయకను సగు
చు । వరకుమని బోధించు వెప్పుడు వెంకట॥ ౩౧.

శరత్తుగను స్వామివరపు । ప్రతిదినమున భ
క్త కామితములునీ । వరుణార్క్రభేదను సగుచు। విం
విగ వెలసితివివరదా వెంకట ॥ ౩౨.

అహిరాజతల్పశయనా । రహిమీరగన్ భక్తశేఖరా
ప్రతదేవా । వరమోదమొందిబోధించు। విహగకులా
ధిపవాహ వెంకట॥ ౩౩.

సలలితగోకర్షిత । సలిలంబులదోగువారి సక
లాఘములను । విలయంబొందగ జేయను । వెలసిత
పేరలియగదున వెం ॥ ౩౪.

నీమూర్తి వంతయక్త । శ్రీమంతంబైన సత్యము చె

లగుచు పూజల్ । ప్రేమగా నలిపెను వాకల । వేమారు
ను బ్రోతువెలను వెం ॥ ౩౫.

ఆపదలాదవినయవ్యాదు । నీపదములు గొల్చి
మ్రొక్కినే పునవిరులన్ । హ్రిపించిబ్రోచితివనీ । వే
పతియయును గతియూనగుచు వెం ॥ ౩౬.

ఇలలో నా పదమ్రొక్కులు । సలలితసంపదల
మరచు జనులకు దెలియన్ । గలలన్ దోచుచు నుడు
పులు । వెలయగగని బ్రోతువెపుడు వెం ॥ ౩౭.

ఇహజన్య సందితాఘుల । నిహామందన నేసగంబి
ములవాక్రీతులన్ । మహిమాతిశయముల జేయుచు । వి
హారించితివహిం సగమున వెం ॥ ౩౮.

శ్రీధవకోరికలొనగుచు । వేధలుమాన్పుటకు జా
లేనియమింకే । విధిజెల్లు శ్రీశనామము । విధుసోద
ర రమణధరణి వెం ॥ ౩౯.

ఇందీవరసుందరముఖి । కుందార్చితపాదకమల
కోవిదబృందా । నందితమునివందితగో । విందముంద
రాద్రిధరణ వెం ॥ ౪౦.

తావకముఖకమలామో । దావహ సుదితాత్మలౌ
చు మానీశాళుల్ । భావిభవంబులజెందరు । వేవిధముల
ముక్తులైరి వెం ॥ ౪౧.

దోషదరనాశక్రీక । పోషితపాదిత్రావ బుధ
జనముని సంఘ । తోషకృత్రిభాషావర । వేషమణిగణ

విభూప. వెం ॥ ౪౨.

ఘోరభవసాగరమునే । నేరుపుతో దాటుటకు
ను నిన్నాడగనా । ధారంబని నమ్మితిని । వేరతుంచ
వలెనుమ్ము వెం ॥ ౪౩.

వేసటనొందకు నేనీ । దాసటయైబోత్రితునను చు
బాసలుమాన్నె । జేసితిని వేళదవే । వేసరియున్నా
నని వుడు వెం ॥ ౪౪.

నీకన్న దిక్కు మఱియే । లోకేశుని గలను జెన్న
లోకాధ్యక్షా । నాకన్న దీనుడెవనిచి । నేకనువలో
నగలడె వెం ॥ ౪౫.

విధివశమున నుండడిశు । వ్యధమగు పాత్రభ్రము
లను వెలిగాబోవగ । వృధవుచ్చ్వేవి మఱినే । వ్య
ధగాని స్వేదముటేల వెం ॥ ౪౬.

కలనాటి ధనమునిలగా । వలసినతరి దాచనివరివ
శమానవియా । దెలిసిని ధనవాంఛలువిడి । వెంయ
గనినుగొలిచిపాడ వెం ॥ ౪౭.

బాలకులను పజ్జనచెటు । బాలోవగుచు బెంచునె
వుడు భావమునందుగ । మెలుగపోషించుటకై । వి
లుగ భావించవలయును వెం ॥ ౪౮.

పామద్యపచారంబుల । పేర్మితోశయంబు మి
గులపిరియవాక్యములగ । సేమంబులో నగుమునినిగ
చేమారు నుతించినాను వెం ॥ ౪౯.

శరణ్యమానవంబొసగెడి। వేద్యుండటంచునన్న
నేతిరిసాకుఁ । చోద్యంబగుకరుణాసనగుదు।విద్య
శ్రుతమాలింతివనన వెం॥ ౫౦.

నీచిత్తమికనువేనే। మాచేయఁగలదిలేదుమేలాం
తకన । న్నెవ్వాత్మ జేసినని । నేచేయఁగవలయుఁ శ
రణు వెం॥ ౫౧.

ఈ సమయంబునఁ గన్నడ । జేసిననీవేదనలకు చే
ర్చోడెదరఁ । ఖాసటలేకనుమదిలో । నేసట నుం
చెదనుగుమ్మి వెం॥ ౫౨.

ధనికులను వేఁడఁజాలక । దినమొక యుగముగ వెళ
సేను వ్యథమతినైనా। వనజాతునిన్నెనమ్మితి।వినునా
రాతప్రియంబు వెం॥ ౫౩.

ఎప్పుడు బ్రోచెదవోయని। గొప్పగ నాఁమది వ
లంచుకొని యుంటినినా। తప్పులుచిత్తముసుంచక।
నిప్పుడు నాయిక్కెల్ల వెం॥ ౫౪.

ఆపదలకొర్వసాధ్యము। శ్రీపదనుందించుబిరుదు
నీదేయనినే। ప్రాపేనదుఃఖమువృథ। నీపతిగొలువం
గవలెనె వెం॥ ౫౫.

నీవేతల్లివితండ్రివి । నీవేబలవేల్పునాకునీవే గు
రుఁడవు । నీవేసర్వము నిజమిది । నేవేలయుఁగొంటి నిం
కుఁ వెం॥ ౫౬.

నీదాసదాసదాసుని । మీదఁ దయదాతవంబు

మయి గొల్పుచునా। మోహాత్మజేయకున్నను। వేదా
త్ముడు కేడదక్కు వెం॥ ౫౭.

నేరము గల్గిన ననునీ। వారలలో నొకనిగాఁ గవడినీ
సేవల్ । నేరుపుమని నీభక్తుల। పేరుగనియమించదగా
దె వెం॥ ౫౮.

పిలచిన పలుకవు నీకీ । యలసత లేమయ్యెనా కునా
ధారముగా । కలకాలమెల్లనమ్మితి। బిలనత్ఫణిరాజ
శయన వెం॥ ౫౯.

పరివారిలోన నేపలు । మరుదరుగుటకొడి నిన్ను
మదిలో వేఁడఁగ । కరుణించి కరులనొసఁగుచు । వెర
పకుమని గావరాద వెం॥ ౬౦.

ఏయెడ జూచిన మదినెడ । బాయక నీచరితమెల్ల
పలుతెరగులనే । వ్రాయుచు జదువుచు నిరతము । వే
యుగముల భజన జేతు వేఁకట॥ ౬౧.

దయ లేదెందాక నాపై। నియమముతో త్రికరణ
మున నినుగొల్చుచు నాశ్రయుడనై యన్యమెరుగక।
వెయినోళ్ల నుతింతుగదర వేఁకట॥ ౬౨.

శిరోలనన్ను చేకొని। మేలొందగ జేయుమనుచు
మృదుతరముగ నే। చాలగ మదిలో వేడిన। వీలావిడనా
డనన్ను వెంకట॥ ౬౩.

శృంగారము తృనలవేల్ । మంగావరవర మొసం
గమన్యుఁడగానా। న్నంగీకరించరాదేలర। వెఁగలిననిజ

లబిరైన వెంకట॥ ౬౪.

శుభదాయకుండవీవని । యశయపవిత్రుడవనిని
న్నభినుతులొప్పన్ । ఇభరాజవరదవేడితి।విభవా
నులో సంగిరేయు వెంకట॥ ౬౫.

తెన్నగబ్రోవ్రుమటంచును- మన్నన చేవేడనీదుమన
సొప్పకనక । కన్నెడజేశనబడువను ! వెన్నయిరిన్న
ట్టులౌన వెంకట॥ ౬౬.

కొంచరకనికనైనానక । వంచన సేయుటలుమాన
వలదాయికన।న్నంచితమరి నేలుము సే । బంచెదనీప
దయాగంబు వెంకట॥ ౬౭.

పోషించకున్న మరినక।పోషించే వాకలేవరుభు
విలో వలనిక।భూషించ నాదువశమా। వేషంబులికేల
నాలు వెంకట॥ ౬౮.

శరణుననుబ్రోవ్రుమనిని।న్మరిమరివేడంగ నీదుమన
సెంతైనక।గరుగదుశిలయయ్యెనుయిక।వెరచెదనాని
న్నుదూర వెంకట॥ ౬౯.

అనయము మనసున నీపద।వనజంబులె గతియ
టంచు వడినిన్వేడక।కనికరము లేక నామొర।వినకుం
డుట న్యాయమటర వెంకట॥ ౭౦.

వంచన జేసినదంతయు।సంచితమైయుండు నీకు
సంతసము మెదలో।నుంచకునిజముగ గొనియా।వించుము
నీచిత్తమందు వెంకట॥ ౭౧.

పెయ్యాగ్గరు మాటలేటికి। నెయ్యంబునసిన్ను వేడి న
నువుయీరన్। తియ్యాలించగపనమికి। పియ్యంబవట
య్యా నాకు వెంకట॥ ౭౨-

నయ్యాటలేల నాతో। పయ్యారములికను వాలువ
కునన్నికున్। ఇయ్యెడ సుదతులు పదియా। ర్వేయ
న్నినమందుౖలేర వెంకట। ౭౩-

కల కాల మెల్ల నిను నే। నలలితమతి గొల్వ నాకు న
నువునకరుణి। కులగోత్రము దెలియగన। న్వలిచూచు
టకగళు గాక వెంకట॥ ౭౪-

నా రెకునిన్నమరిని। ఘోరము దుటను నే కటూ
క్తుడననినా। నేరములెంచదలంచిన। వేరే వినుతించ న
ల వెంకట॥ ౭౫-

కంటిని నీరూపము కను। గొంటిని నీపీటగల్గు గో
పురముల లే। దంటిని నీసరి దైవము। వింటిని నీ చరిత వె
ల్లి వెంకట॥ ౭౬-

మాౖరాత్ముడననినాదగు। నేరంబుల నెల్ల వెదకి నె
య్యగనన్నున్। దూరంబు సేయజూచిన। వేరేదిక్కింగ
నాకు వెంకట॥ ౭౭-

వడకుప్పు పానకంబులు। వెడపక భుజియింప నే
ర్పియేమరి నన్నున్। విడచిన విడచెద నేనిను। వెడమాట
ల వాడగాను వెంకట॥ ౭౮-

ఎప్పటికైన నైనను। ముచ్చటచేని కుపదనెను

పరనదచుఁగా । ఇచ్ఛకములెన్ని పలికిన । వెచ్చవి దరుగ
న్యాయమైన వెంకట ౧౯-

ఇత్తరిసా చరితంబును । కొత్తగ వినుపించ నేలగా
ద్యున నేనీ । చిత్తము రంజిల జేయగ విత్తము గలవయ్య
నాకు వెంకట॥ ౨౦.

ఇచ్ఛకములాడ నెన్నడు । మచ్చిక మీరంగ నా దుడు
డిలో నెవుడున్ । నచ్చిన భక్తిని గొలచుచు । విచ్చలవిడి
సేవ జేతు వెంకట॥ ౨౧.

చిన్నగ నయ్యనాని నునే । చిన్నతనము నుండి గొల్చి
సేవించితినగా । కన్నడ సేయగ నీమది । విన్నదన ముదో
చదయ్య వెంకట॥ ౨౨.

ఘటనా ఘటన సమర్థుడ । వటపత్రక గానవల దప
సజో దరన । న్నలమటలు సేయనికీ । వెటకారము లే
లనయ్య వెంకట ॥ ౨౩.

నిరతము శ్రీతరక్షణబిరు । దరువారగా జగములో
ననల్లుకొ నెనుసీ । బిరుదంత సత్యమోనా । వెరపుడుగ
నాలదయ్యా వెంకట॥ ౨౪.

ఒడయుడవీవని యుదిలో । తడబాటించుకయు లేక
తత్కాల సేయన్ । వెడబాటయ్యెను నన్నుగ । విడనా
డిటు వేరు సేయ వెంకట॥ ౨౫.

కలకాలమెల్ల నీవే । నలవడ నాదైవమనుచు నాత్మ
నునియంటిగా । తలచుచు బిలచిన పలుకవు । వెలయ విగ

జేసి తేమొ వెంకట॥౫౬

ఏదీనీదయనాపై। రాదెంతకు నేరమేమిరాశ్రిత
మ శా।నీదాసుండను గానా। వేదాంత విహార నిత్యుల
వెంకట ౫౭.

పంతములిక చాలించుము। కంటుల బడనీక నన్ను
రక్షించియు నా। చింతల నెల్లను ద్రోలుచు। వింతగబ్రో
వంగ రాదె వెంకట॥౫౮.

వేల్పుల బెట్టక నను నీ। మ్మతితో డచు నీరులోన మంగి
మహాత్ముగా। నతిశ్ర్య పజేయగ నంతా। వితము నీవు
దిదలంచు వెంకట॥౫౯.

అటమట లేటికి నాపై। కటకట నీకరుణ రాదు కఠినా
త్ముడవై। కటు దుర్గము దినూనిన। వెట కారములో
నగదర వెంకట॥౬౦.

కానీరా నాసామీ। యేనూయులు నాకి రైన ని
త్యుగమరలగ। నే నీదయనొందదనువ। నీనుండను
గాను నుమ్ము వెంకట॥౬౧.

కొన్నాళ్ళు నన్ను చేకొని। మున్నె న్నొరనులిలో
నగి మందితుని గాజే। నిన్నాళ్ళక కను మొరగుట। మి
న్నాణ మటయ్యె నీకు వెంకట॥౬౨.

అడియానల కొడయుడగా। కరు దుష్కరమైన
యట్టి కష్టములను నీ। విడి నన్ను నొందుబాదిన। విడ
నకనిన్నుల ను కేల వెంకట॥౬౩.

పాతురజస్సుడననినా । కామితములు వృథలు చేసి
గారడముననా । నేమరులదలచలేనియయ్య । వేమరుని
న్నేమనందు వెంకట ॥ ౯౪.

అనయుడిబల్కెదనునా । మానసికమునందునిన్ను
మరువక నెపుడుఁ । ధ్యానము సేయుచుగొల్తున । వి
నవుకృపవనింపిబ్రోవు వెంకట ॥ ౯౫.

అంతములేలని పలుమరు । మంతనమున వేఁడనీ
దుమనసింతైనఁ । శాంతించాంతదుగదనీ । వెంతో
ఘనుడౌట నేమి వెంకట ॥ ౯౬.

ఎందుకుమర పెందుకువ । న్నందరిలో మాందు కామి
తార్థుని జేయఁ । కందువ లేనీకివిగో । యిందుడనాగుం
దురూన్నవెంకట ॥ ౯౭.

చాలును మరి చాలును నీ । పాలబడుట నేనుని । ద
పాలుకళ్ళిగో । పాలాశ్రిలోలాయిది । వీలాకరు రౌలవా
ంవెంకట ॥ ౯౮.

మనపవిని బ్రోవుమని నే । ననుదినమును కోరి వేడనా
లించవునీ । కనువయ్యె నేమొనా మొర । వినబడదే చెవుల
నిండ వెంకట ॥ ౯౯.

శేవానాపాలిటనివు । క వానాయిష్టవేల్పు కామి
లునీ । వీవానాదరిరావా । వేవేలవరంబులీవ వెంక
౧౦౦.

· — నాగు సీ హృదయము । గానాలునుమణి

యుంబు గాదే నియ్యనీ । డాబెల్లజూచెదనునీ । ఏబో
లగరమ్ము వరము వెంకట ॥ ౧౦౧.

నగధరుఁడవగుచు నిన్నీ । జగమంతయు నుడివెగా
నజగతికరోరం । బగమయ్యెదానిబూనుట । వెగటుగ
కరినుడత్రుగావె వెంకట ॥ ౧౦౨.

వనచరడిపరిపరివిధముల । రసయుక్తులనిన్ను వేఁ
డరక్షించుటకున్ । అనఘానరేజనీకి । విశేషమిర
లక్ష్మీరమణ వెంకట ॥ ౧౦౩.

దైవంబవనుచు నినునే । భావంబున నూదుకొల్పవ
త్యాహమందుక । సేవించుచున్న వాఁడను । వేవేగ ధ
రించరక్షు వెంకట ॥ ౧౦౪.

ఏదయ్యా నాపైదయ । రాదయ్యా నీవుకరుణరా
నందుకుడో । వేదయ్యా బ్రోవగనీ । వే దైవంబ్రుగద
య్యా వెంకట ॥ ౧౦౫.

శేరాజగమున బ్రోచే । శారీవిధిశ్రీగజశాలివరియిం
చకజే । సేరావంచనమరినీ । పేరం ననుబ్రోవ గతి
యు వెంకట ॥ ౧౦౬.

కారణము లేక నన్నిటు । గారియ పెట్టంగనీకుగల ఫ
లమేరా । పారసలోచననీమది । వేరుగ ననుదలచద
గవె వెంకట ॥ ౧౦౭.

ఏరాయిటు రారానీ । ఏరాయథ యుస్తమిపుడు
సేడిచినేరం । సేవానుకుమారా నే । నేరం నాదరికిరా

ర వేంకటరమణా ॥ ౧౦౮.

అష్టోత్తరశతకంబును । ఇష్టార్థముగా నీకు నిచ్చి । తిన్నగను । కష్టాత్ము చేసి బ్రోవు తండ్రి । శిష్టాధిపవినుత చరణ వేంకటరమణా ॥ ౧౦౯.

మంగళము మంగళాకర । రంగుగ నీ కంకితముగ రచియించినయా । లింగము వేంకటదాసుని । వెంగలి తప్పుల బ్రోవు వేంకటరమణా ॥ ౧౧౦.

సంపూర్ణము.

శ్రీ యలమేల్మంగా సహిత ।

శ్రీ వేంకటేశ్వరార్పణమస్తు.
